

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: USA og det andet Amerika : Fascisme på vej?

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1971]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

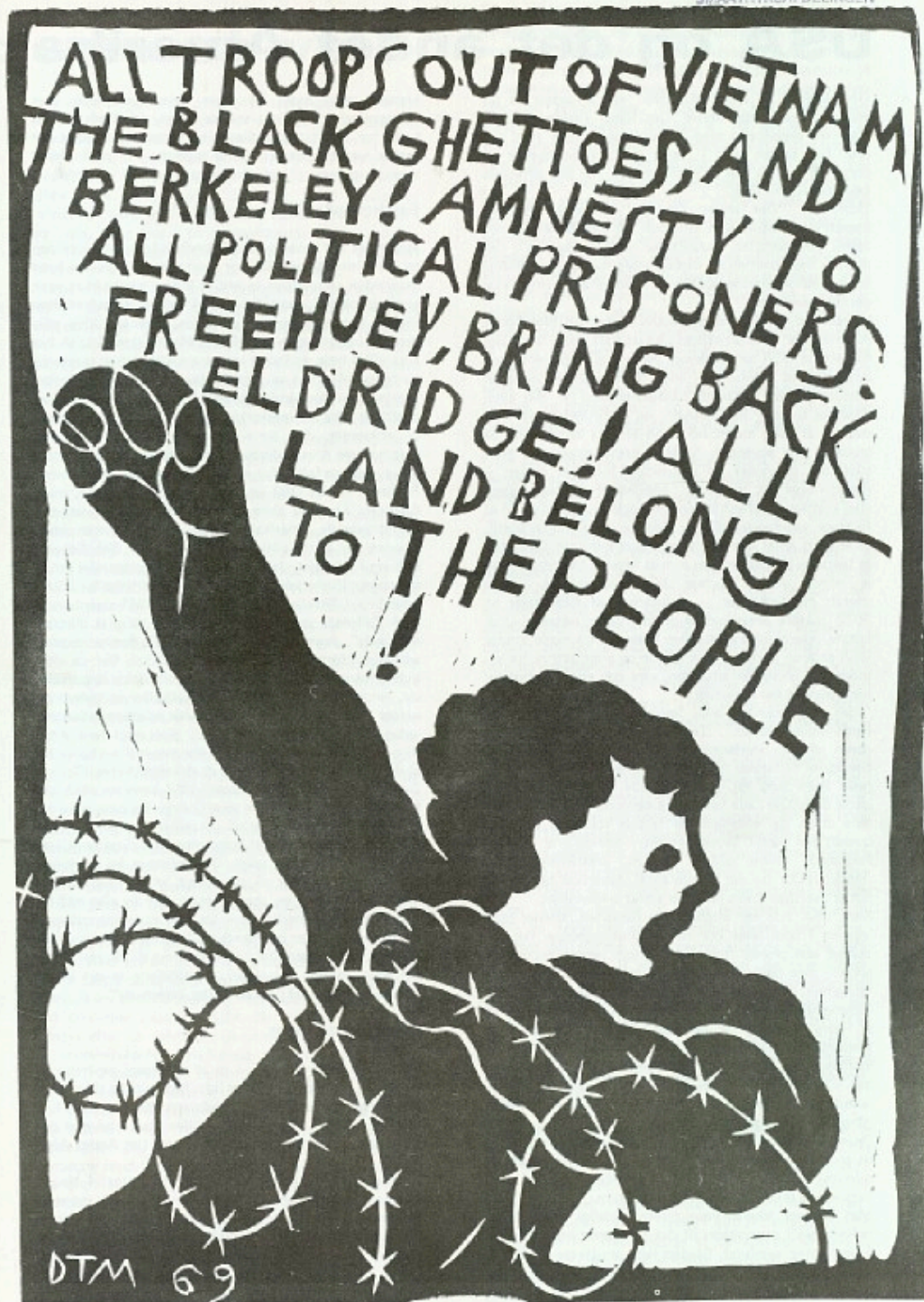
Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

VS 1976/1

DET. KGL. BIBLIOTEK
KØBENHAVN
SMAATRYKS-AFDELINGEN

USA og det andet Amerika: F

Udtrykket "Det andet Amerika" er det sidste års tid blevet brugt stadig oftere. Der følger sjældent nogen nærmere beskrivelse med af hvad man mener med det ord. Det bruges blot i flæng om alle bevægelser og personer i USA der står til venstre for det officielle USA's politiske linie.

Udtrykket "Det andet Amerika" betegner ofte en opposition i USA, som strækker sig fra liberalt-konservative politikere til socialistiske revolutionære. Og det dækker også over en ny livsstil – beatmusik, kærligheds-søgen, euforiserende stoffer – som mange unge eksperimenterer med.

Største indvirkning på dannelsen af det såkaldte Andet Amerika har Vietnamkrigen sikkert haft. Man fandt det forkert, at USA optrådte som verdens politibetjent, man begyndte at protestere imod bombardementerne af Vietnam, man forlangte tilbagetrækning af alle amerikanske tropper fra Vietnam, og efterhånden gik man over til at gøre modstand imod krigens fortsættelse på trods af alle protester. Kraftige demonstrationer fandt sted, der dannedes en opposition indenfor hæren – deoarieringer og mytterier, antallet af militærnægtere steg kraftigt og efterhånden gik nogle grupper over til at foretage sabotagehandlinger. Idag er det kommet dertil, at et stort antal mennesker er ved at indse det forkerte i at betragte Vietnamkrigen som et isoleret fænomen. Man er nemlig ved at opdage USA's indblanding i krige overalt på jordkloden – eksistensen af 429 større og 2972 mindre amerikanske militærbase udenfor USA kunne ikke skjules evigt. Man betegner fra nogle kredse USA som en imperialistisk nation og giver udtryk for sin modstand imod den situation, som den engelske historiker Toynebee her beskriver:

"Idag er Amerika ikke længere den der inspirerer verdensrevolutionen.... Tværtimod er Amerika idag lederen af den verdensomspændende antirevolutionære bevægelse til forsvar for kapitalinteresser. Det står nu for hvad Rom stod for. Rom støttede konsekvent de rige imod de fattige i alle fremmede samfund der hørte under dets styre, og eftersom de fattige forelebig altid og overalt har været betydeligt mere talrige end de rige, forårsagede Roms politik ulighed, uretfærdighed og mindst lykke for det største antal. Amerikas beslutning om at overtage Roms rolle har været velovervejnet."

Som USA står for ulighed internationalt, således også internt. I USA lever der en befolkningsgruppe, der har opnået den største materielle rigdom verden endnu har set . . . men også en langt større gruppe, der lever i dyb fattigdom. Sociologiske undersøgelser angiver antallet af mennesker der lever på og under fattigdomsgrænsen til at være mellem 30 og helt op til 110 millioner mennesker, tallet afhænger af om det er Nixon eller hans kritikere der offentliggør det. Samtidig er det de fattige, der – hvis de kan få arbejde – må slide hårdest. Det er ikke dem der tager på jordomrejse i egen lystyacht eller på weekendbesøg i Paris.

De millioner der i USA lever i stadig underernæring, og de endnu flere der "blot" er fattige, er også en del af det man må kunne betegne som Det Andet Amerika, men som endnu ikke alle er i aktiv opposition.

Man behøver ikke at være direkte føleligt fattig for at befinde sig i opposition til det bestående kapitalistiske amerikanske samfund. Stadigt flere studenter går oprør imod stivnede læreanstalters ufrihed og det moderne samfunds menneskefjendskhed. Og også dele af arbejder-

klassen, som man fra visse sider betegner som "borgerliggjort", er nu ved at vågne op. Medvirkende hertil har været, at den disponible realløn i det sidste par år har været faldende. Sorte arbejdere er også blevet stærkt inspireret af befrielseskrigene i den 3. verden.

Fascisme på vej?

Idag trues det amerikanske imperium både ude i verden og på hjemmebane. Der er kommet en situation hvor mennesker simpelthen er ved at blive "trætte af at være syge og trætte", samtidig med at de ved, at hvis verdens rigdom blev udnyttet på en anden måde end idag, ville deres situation være anderledes. Magthaverne i USA har ikke villet bøje sig for de mange appeller om at tænke på verdenssamfundets vel i stedet for på personlig berigelse. Vreden over det samfundssystem hvor det er ønsket om profit og ikke menneskelige hensyn der er de afgørende, er voksende. Og som historien har lært os, når magthaverne trues i deres position, vælger de at stramme deres greb om folket for vedblivende at være herskere. Røstene om at USA er på vej imod et diktatur, imod fascisme, kommer ikke kun fra det yderste venstre. Fremtrædende amerikanere har længe advaret imod risikoen for en fascistisk udvikling i USA. Selv Senator William Fullbright, der er leder af det amerikanske senats udenrigspolitiske komite, har udtrykt sin frygt for USA's udvikling. I "Boston Globe" d. 20 juni 1969 siger han, at USA "allerede er langt henne imod at være et diktatur med valg". Han siger endvidere, at hvis den nuværende udvikling fortsætter, da "vil fremtiden for os ikke indeholde andet end endeløse udenlandske anspændelser, langvarige krige, stadigt større udgifter og knopskydninger på et allerede frygtindgydende militært-industrielt arbejder-akademiker-kompleks.... Kort sagt hvis Amerika skal være et imperium, er der meget lille chance for at det kan undgå også at blive et virkeligt diktatur".

Den virkelige fare for fascisme i USA kommer altså ikke fra højttalende politikere som George Wallace, på trods af at han ved sidste valg fik 10 millioner stemmer. Den kommer fra den klike af forretningsmænd og politikere der har den virkelige magt. Den kommer fra præsident Nixon, der idag har så stor magt, at han nu "udøver noget der nærmer sig absolut magt over liv eller død for enhver levende amerikaner – for ikke at nævne millioner af mennesker, over hele verden". Således karakteriserede senatets udenrigskomite i en resolution d. 19. april 1969 det amerikanske demokrati. De tilføjede at det amerikanske folk trues af "tyranni eller katastrofe".

Demagogi og terror

Ser vi på historien, vil vi se at demagogi og terror er fascismens to våben – det er ikke hagekors og ridestøvler der er fascismens virkelige kendetegn. Meget tyder på, at disse to våben i dag er ved at blive taget i brug af den amerikanske monopolkapitalisme mod Det Andet Amerika.

Demagogi, dvs. vildledning, bedrag, benyttes af Nixon, når han ligesom Johnson prøver at slå politisk mønt på at bombardementerne over de nordlige egne af Vietnam blev standset, når han samtidig i tavshed lader bobbarde-menterne over Laos tredoble. Det er også demagogi når Nixon idag ved at tale om vietnamisering af krigen, får folk til at tro, at dette er det samme som fred. Samtidig

racisme på vej?

med at de tropper, der efter al sandsynlighed havde lidt nederlag til Befrielsesfronten, trækkes ud, forstærkes bombardementerne af de store dele af Vietnam og Laos, som er under Befrielsesfrontens kontrol. Ifølge den amerikanske forsvarsminister Melvin Lairds opgørelser (New York Book Review 1 januar 1970) kastes der månedligt mere end 130.000 tons bomber over Vietnam og Laos, dette svarer til to atombomber af Hiroshima-størrelsen om ugen. Ude af stand til at vinde på landjorden knuser man altså landet fra luften.

Nixon snakker meget om at fattigdomsproblemet hjemme i USA må løses. Løsningen for sorte menneskers vedkommende bestod i et "sort kapitalisme"-program. Der skulle skabes en række sorte kapitalister, hvorved anklager om racisme i USA ville kunne afvises. Imidlertid vises programmets propagandakarakter klart, da den af Nixon udpegede chef ifølge San Francisco Chronicle i sommer trådte tilbage i protest imod at hans arbejdsforhold var umuliggjort på grund af utilstrækkelig statsstøtte. Endnu engang understregedes det at væsentligere end racemodsetninger, er modsætningen mellem rig og fattig, mellem udbyttere og udbyttede.

Vicepresident Spiro Agnaws udfald imod freds demonstranterne er en overgangsform til fasislens andet våben: terror. Han betegnede dem som værende rådnede åbler, der burde kastes bort. Alvorlige perspektiver har også hans udfald imod TV og presse. Han truede direkte med censur. I forvejen er den amerikanske presse bestemt ikke "venstreorienteret", blot til tider lidt kritisk indenfor systemets rammer. Terror benyttes overfor dem der ikke vil lade sig stille tilfreds med dogmatiske løfter. De der ikke lader sig vildlede, må uskadeliggøres på anden vis.

Udslettelsesforsøget imod Det Sorte Panter Parti er nu ved at være velkendt. Det er her vigtigt at huske på, at panterpartiet er et politisk parti, der ikke ved nogen domstol er erklæret ulovligt. Det forfølges alligevel, på grund af sin klart revolutionære politik fordi det gennem sit parti-program og sociale aktiviteter opstiller et alternativ til det bestående samfund. Foreløbig er 29 pantere blevet dræbt af politiet, og ca. 300 er fængslet, deriblandt næsten hele partiets lederskab. Åbent er de ikke anklaget for deres politiske synspunkter, men den retfærdighed en sort revolutionær kan få fra et hvidt nævningeting, med dommere der er en del af det system man angriber, er begrænset. Således er panterlederen Bobby Seale blevet idømt 4 års fængsel for forsigt for retten. Dette skete fordi han protesterede imod ikke at kunne få lov til at forsvare sig imod sine anklagere.

Ved domstole overalt i USA får studenter nu hårde domme efter de sidste års demonstrationer og aktioner på universiteterne. Strejkende arbejdere angribes af politiet. Oppositionen indenfor den af kapitalmagten kontrollerede fagbevægelse slås ned med hård hånd, som mordet på arbejderlederen Yablonski fornylig viser.

Oppositionen imod krigen terroriseres groft. Demonstrationerne angribes og splittes af politiet. En had-kampagne mod freds demonstranterne er i gang. En ikke offentlig tilgængelig rapport fra Amnesty International meddeler ifølge The International Herald Tribune, at mindst 4.000 unge sidder fængslet fordi de nægtede at gå ind i militæret. De er i gennemsnit idømt 36 måneder fængsel.

Men klartest afsløres systemets karakter i retssagen imod 7 fremtrædende ledere af antikrigsbevægelsen. De er i

Chicago anklaget for at have anstiftet de optøjer der fandt sted i 1968 ved demokraternes partikonvent — på trods af at selv den kommission presidenten nedsatte til undersøgelse af urolighederne, konkluderede at der var tale om politioptøjer. Ifølge den konservative avis International Herald Tribune d. 19 januar 1970 er forsvarerens arbejde stærkt hæmmet af at anklageren får alle sine ønsker opfyldt af dommeren, og endda har "dommeren overtaget meget af anklagerens arbejde". I slutningen af artiklen står der: "Vi har en første classes politisk retssag gående i Chicago, men meget få mennesker er klare over det. En måde at vurdere retssagen på kan måske være at vente på historiens dom. Men en anden kan være for mange flere mennesker at se den nu, måske på fjernsyn, hvis det var muligt — eller for middelklassen i Amerika, for kongressens medlemmer, måske endda selvste justitsministeren, at tilbringe nogle få timer i retssalen. De ler måske i begyndelsen, den måde man ler af en gysersfilm man ved ikke kan være sand, men også de vil måske blive noget overraskede og rystede og chokerede — og måske blot en lille smule bekymrede for ytringsfrihedens vilkår i Amerika".

USA blev grundlagt på en meget smuk erklæring om menneskets ret til frihed, retfærdighed og lykke. Denne erklæring sagde også at mennesker havde en ret, en pligt til at omstyrte en regering, som ikke længere optræder som folkets tjener. Idag aflyttes der ifølge columnistten Drew Pearson flere telefoner end nogensinde før. Og dagbladet Aktuelt havde d. 20 januar en artikel om, at militæret har et uhyre stort efterretningsvæsen, der spionerer imod USA's egne borgere. Hver dag modtager amerikanske militære chefer overalt på kloden en rapport om den politiske oppositions virksomhed i USA. Selv den mindste demonstration rapporteres. Og amerikanske aviser meddelte i sommer, at der er ved at blive opstillet fjernsynskameraer i de større byer på steder hvor "mulige uroligheder kan opstå". Big Brother er nærmere end man troede.

Massiv terror er længe blevet brugt imod ghettoerne når der fandt opstande sted, og da hvide studenter i maj i Berkeley demonstrerede under "Folkets park-episoden" blev der benyttet skydevåben, krigsgas og soldater imod dem — 110 såredes og mere end 1000 arresteredes.

Man taler endda om muligvis at sætte de oppositionelle kræfter i koncentrationslejre. Ifølge Christian Winther (Dansk Udsyn nr. 3 1969) har justitsministeriet sådanne planer. Loven der da vil blive benyttet stammer fra 1950, og ifølge den er der allerede oprettet lejre, som i dag blot står tomme. The Internal Security Act fra 1950 har i sin artikel II et afsnit, hvori justitsministeren bemyndiges til at tilfange og tilbageholde "på tilbageholdelsessteder som tilvejebringes af ham... alle personer om hvem der er fornuftig grund til at tro, at en sådan person muligvis vil deltage i eller muligvis vil sammensværge sig med andre for at deltage i spionage og sabotagehandlinger". I sandhed en lov med vide fortolkningsmuligheder.

Måske er de rigtigste ord om alt det der ovenfor er beskrevet blevet sagt af Bobby Seale et par dage før han blev fængslet: "I siger vi ikke har fasisisme, men så se jer dog omkring. Hvor mange hundrede tusinde skal der endnu slås ihjel i Asien, Afrika og Latin Amerika, før I vil kunne se det? Vi har været i 400 års slaveri, og vi er stadig ikke fri. Hvor mange af os skal der dræbes og fængsles før I vil indse at dette kapitalistiske samfund må stoppes nu?. Vi har brug for jeres hjælp til at gøre det".

Det andet USA og det andet Danmark

De fleste mennesker, der før troede at USA var et frit og demokratisk samfund, har idag opdaget, at virkeligheden er en anden. De militære indgreb i Den dominikanske Republik, Cuba og Vietnam, den økonomiske udbytning af Den tredje Verden og den voksende terror mod forskellige protesterende grupper i selve USA har vist, at friheden ikke er for underklassen – arbejderne og studenterne – men kun for den herskende klasse.

Det er vigtigt for Venstresocialisterne at fastslå, at de barbariske forhold i USA ikke skyldes, at amerikanerne er barbariske mennesker, men at amerikanere idag fødes ind i et samfund, hvor menneskelighed forstået som menneskers indflydelse på egne forhold knægtes. Thi hvorledes skulle solidaritet kunne opstå mellem mennesker, som kun kender hinanden som købere og sælgere af arbejdsevnen og produkterne og som kun holdes sammen af økonomisk og politisk vold?

Venstresocialisterne ønsker på enhver måde at støtte de amerikanere, som erkender nødvendigheden af at skabe et andet samfund, at skabe andre forhold mellem mennesker. Dette andet USA findes idag især blandt den unge farvede del af arbejderklassen, men også blandt studenterne og de intellektuelle og dele af den hvide arbejderklasse er modstanden mod undertrykkelsen ved at tage form.

Hvis dette andet USA ikke skal slagtes fysisk og politisk af det officielle USA med dets politi, fængsler og kulturelle hjernevask er det afgørende at demokratiske kræfter udenfor USA tager kampen op. Det andet Danmark må støtte Det andet USA politisk og økonomisk og herved samtidig arbejde for et andet Danmark. Fjenden er af samme art i såvel USA som Danmark: derfor må oppositionen samarbejde og støtte hinanden i kampen!

VENSTRESOCIALISTERNE

HVAD KAN I GØRE:

Det bliver altid understreget af lederne af de bevægelser der i den 3. verden og i USA kæmper for frihed og social lighed, at den bedste gavepakke vi kan sende dem er at kæmpe mod undertrykkelse, udbytning og social ulighed i de samfund hvor vi selv opholder os.

Tal med dine kammerater på din arbejdsplads, find ud af hvad I sammen kan gøre. Kun en aktiv befolkning kan fremtvinge en ændring, den kommer ikke af sig selv.

Der er også mulighed for at I kan udtrykke jeres solidaritet med det andet Amerika direkte:

I kan støtte modstandsbevægelsen i den amerikanske hær ved at abonnere på de undergrundsblade soldaterne laver. Vi foreslår at I støtter The Ally eller The Bond, som er talerør for en progressiv "soldaterfagforening". 40 kroner for 1/2 år sendes til The Ally, P.O. Box, 9276, Berkeley, Calif 94709. 30 kroner for 1/2 år sendes til The Bond, American Servicemens Union, Room 538, 156 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10010.

I kan støtte avantgarden i kampen i USA The Black Panther Party ved at abonnere på partiets ugentligt udkommende avis. 40 kroner for 1/2 år sendes til Black Panther Party Solidarity Committee, Grønnegade 37, 1107 K.

Støt kravet om Bobby Seales frigivelse ved at sende et beløb til ovennævnte solidaritetskomite giro: mrk. Bobby Seale. nr. 28967.

At abonnere på undergrundsblade fra USA er en god støtte fordi du får informationer og de får penge. To gode blade er The Guardian og The Movement.

Ugentlig udkommende Guardian koster for 10 numre 25 kroner til Guardian, 197 East 4th Street, New York, N.Y. 10009.

Månedligt udkommende Movement koster for 12 numre 30 kroner til Movement, 330 Grove Street, San Francisco, Ca. 94102

I kan altid få råd og oplysninger hos

VENSTRESOCIALISTERNE
Christiansborg, 1218 K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk